



UOHSX00GN2XW

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE



ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-S0369/2022/VZ
Číslo jednací: ÚOHS-33886/2022/500

Brno 29. 9. 2022

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném z moci úřední dne 12. 8. 2022, jehož účastníkem je

- obviněný – obec Dolní Nivy, IČO 00259306, se sídlem Dolní Nivy 75, 356 01 Dolní Nivy,

ve věci možného spáchání přestupku podle § 269 odst. 2 citovaného zákona obviněným v souvislosti s uveřejněním „Smlouvy o dílo, číslo smlouvy objednatele: 4/2021“ uzavřené dne 11. 6. 2021 s vybraným dodavatelem – SUAS stavební s.r.o., IČO 61779539, se sídlem Staré náměstí 69, 356 01 Sokolov¹ – na realizaci veřejné zakázky „Výměna přístřešků pro veřejnou dopravu na autobusových zastávkách v obci Dolní Nivy – stavební práce“ zadané jako veřejná zakázka malého rozsahu mimo zadávací řízení,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – obec Dolní Nivy, IČO 00259306, se sídlem Dolní Nivy 75, 356 01 Dolní Nivy – se dopustil přestupku při uveřejňování podle § 269 odst. 2 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, tím, že „Smlouvu o dílo, číslo smlouvy objednatele: 4/2021“ na realizaci veřejné zakázky „Výměna přístřešků pro veřejnou dopravu na autobusových

¹ do 1. 1. 2022 s obchodním názvem SUAS – stavební, s.r.o., se sídlem Jednoty 1628, 356 01 Sokolov – pozn. Úřadu

zastávkách v obci Dolní Nivy – stavební práce“ zadané jako veřejná zakázka malého rozsahu mimo zadávací řízení, **kteřou uzavřel dne 11. 6. 2021** s vybraným dodavatelem – SUAS stavební s.r.o., IČO 61779539, se sídlem Staré náměstí 69, 356 01 Sokolov – **neuveřejnil** podle § 219 odst. 1 citovaného zákona **na profilu zadavatele v zákonné lhůtě 15 dnů od jejího uzavření**, tj. nejpozději dne 28. 6. 2021, ale učinil tak až dne 8. 9. 2021.

II.

Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí se obviněnému – obec Dolní Nivy, IČO 00259306, se sídlem Dolní Nivy 75, 356 01 Dolní Nivy – podle § 269 odst. 3 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ukládá

pokutu ve výši 6 000,- Kč (šest tisíc korun českých).

Pokuta je splatná **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

III.

Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se obviněnému – obec Dolní Nivy, IČO 00259306, se sídlem Dolní Nivy 75, 356 01 Dolní Nivy – ukládá

uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč (jeden tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. K POSTUPU OBVINĚNÉHO PŘI ZADÁVÁNÍ VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

1. Obviněný – obec Dolní Nivy, IČO 00259306, se sídlem Dolní Nivy 75, 356 01 Dolní Nivy (dále jen „obviněný“) – uzavřel dne 11. 6. 2021 „Smlouvu o dílo, číslo smlouvy objednatele: 4/2021“ (dále jen „smlouva o dílo“) s vybraným dodavatelem – SUAS stavební s.r.o., IČO 61779539, se sídlem Staré náměstí 69, 356 01 Sokolov² (dále jen „vybraný dodavatel“) – na realizaci veřejné zakázky „Výměna přístřešků pro veřejnou dopravu na autobusových zastávkách v obci Dolní Nivy – stavební práce“ zadané jako veřejné zakázka malého rozsahu mimo zadávací řízení (dále jen „veřejná zakázka“).
2. Předmětem díla jsou dle bodu III. „Předmět plnění“ smlouvy o dílo
 - stavební a montážní práce spojené s výměnou pěti přístřešků pro veřejnou dopravu na autobusových zastávkách v obci Dolní Nivy, Horní Nivy a Horní Rozmyšl,

² do 1. 1. 2022 s obchodním názvem SUAS – stavební, s.r.o., se sídlem Jednoty 1628, 356 01 Sokolov – pozn. Úřadu

- související práce a administrativní činnosti potřebné pro vlastní realizaci stavebního záměru v souladu s platnou právní legislativou a zadávací dokumentací,
- splnění podmínek vyjádření dotčených vlastníků pozemků, orgánů státní správy a správců/vlastníků inženýrských sítí.

3. Cena díla byla v bodě V. „Cena“ smlouvy o dílo stanovena na 1 198 732,67 Kč bez DPH, tj. 1 450 466,53 Kč vč. DPH.

4. Obviněný uveřejnil smlouvu o dílo na profilu zadavatele³ dne 8. 9. 2021.

II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

5. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, obdržel dne 21. 6. 2022 podnět s žádostí o prošetření postupu zadavatele ve věci výše uvedené veřejné zakázky.

III. PRŮBĚH ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

6. Vzhledem k tomu, že Úřad považoval skutková zjištění za dostatečná, vydal dne 11. 8. 2022 příkaz sp. zn. ÚOHS-S0369/2022/VZ, č. j. ÚOHS-27381/2022/500 z téhož dne (dále jen „příkaz“), kterým rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování podle § 269 odst. 2 zákona tím, že smlouvu o dílo na realizaci veřejné zakázky neuveřejnil podle § 219 odst. 1 zákona na profilu zadavatele v zákonné lhůtě 15 dnů od jejího uzavření, tj. nejpozději dne 28. 6. 2021, ale učinil tak až dne 8. 9. 2021. Za spáchání uvedeného přestupku uložil Úřad podle § 269 odst. 3 písm. a) zákona obviněnému pokutu ve výši 6 000,- Kč.

7. Doručením příkazu obviněnému dne 12. 8. 2022 bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 46 odst. 1 a § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno řízení o přestupku.

8. Účastníkem řízení o přestupku je podle § 256 zákona obviněný.

9. Proti uvedenému příkazu podal obviněný dne 19. 8. 2022 odpor ze dne 18. 8. 2022, jehož obsah Úřad uvádí níže v bodech 13. – 16. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

10. Podle § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a řízení pokračuje, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu.

11. Usnesením č. j. ÚOHS-28615/2022/524 ze dne 22. 8. 2022 stanovil Úřad obviněnému lhůtu, ve které byl podle § 36 odst. 1 správního řádu oprávněn navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy a podle § 36 odst. 2 správního řádu oprávněn vyjádřit v řízení své stanovisko. Dne 30. 8. 2022

³ Dostupném na internetové adrese: https://gcm.ezak.cz/contract_display_1979.html – pozn. Úřadu

obdržel Úřad stanovisko obviněného ze dne 29. 8. 2022, jehož obsah byl totožný s obsahem odporu.

12. Usnesením č. j. ÚOHS-30129/2022/524 ze dne 31. 8. 2022 stanovil Úřad obviněnému lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Vyjádření obviněného k podkladům rozhodnutí Úřad ve stanovené lhůtě (ani později) neobdržel.

Odpor obviněného

13. Obviněný poukazuje na to, že patří mezi velmi malé obce, přičemž v této souvislosti zmiňuje, že disponuje pouze jedním úředníkem, který zastává kompletní agendu obecního úřadu. Obviněný uvádí, že se jedná o první takové pochybení, přičemž bezprostředně po zjištění daného pochybení učinil nápravné opatření.
14. Obviněný pokračuje, že na velikost obce a správního aparátu pomýšlí i zákon č. 340/2015 Sb., o registru smluv, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o registru smluv“), konkrétně ust. § 3 odst. 2 písm. k). *„Zákonodárce tak i v registru smluv zohlednil, že nejmenší obce, typicky bez jakéhokoliv úředníka, případně s jedním úředníkem na celou agendu obce a obecního úřadu, jsou natolik vytížené, a proto po nich nežádá zveřejňování smluv v registru smluv. I proto zadavatel žádá Úřad o shovívavý postup v předmětné věci“.*
15. Dle názoru obviněného jeho jednání vykazovalo nulovou společenskou škodlivost, neboť došlo k téměř okamžité nápravě a obviněný nezpůsobil nikomu újmu ani nikoho nezvýhodnil. Dle názoru obviněného se jednalo toliko o administrativní nedostatek.
16. Obviněný navrhuje, aby Úřad předmětné správní řízení zastavil, případně aby snížil výši ukládané pokuty.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

17. Úřad přezkoumal postup obviněného ve všech vzájemných souvislostech, přičemž dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

18. Podle § 219 odst. 1 zákona veřejný zadavatel uveřejní na profilu zadavatele smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku včetně všech jejích změn a dodatků, a to do 15 dnů od jejich uzavření nebo od konce každého čtvrtletí v případě veřejných zakázek zadávaných na základě rámcové dohody nebo v dynamickém nákupním systému. To neplatí pro
 - a) smlouvu na veřejnou zakázku, jejíž cena nepřesáhne 500 000 Kč bez daně z přidané hodnoty,
 - b) smlouvu na veřejnou zakázku, u které veřejný zadavatel postupoval v souladu s § 29 písm. a) až c) a písm. l) bod 2, § 30 písm. d) nebo § 191 odst. 2 písm. e) zákona,
 - c) pro zadavatele, který je zpravodajskou službou podle jiného právního předpisu, nebo
 - d) smlouvu uveřejněnou podle jiného právního předpisu.
19. Podle § 269 odst. 2 zákona se veřejný zadavatel dopustí přestupku při uveřejňování podle tohoto zákona tím, že neuveřejní uzavřenou smlouvu na veřejnou zakázku podle § 219 odst. 1 zákona.

Zjištěné skutečnosti

20. Obviněný uzavřel dne 11. 6. 2021 s vybraným dodavatelem smlouvu o dílo na realizaci veřejné zakázky. Podle čl. V. „Cena“ smlouvy o dílo byla celková cena díla sjednána ve výši 1 198 732,67 Kč bez DPH, tj. 1 450 466,53 Kč vč. DPH.
21. Z profilu zadavatele vyplývá, že smlouva o dílo na něm byla uveřejněna dne 8. 9. 2021.

Právní posouzení

22. Úřad nejprve v obecné rovině uvádí, že ustanovení § 219 odst. 1 zákona upravuje povinnost veřejného zadavatele uveřejnit na profilu zadavatele smlouvu na veřejnou zakázku včetně všech jejích změn a dodatků, a to do 15 dnů od jejich uzavření. Uveřejnění smlouvy umožňuje kontrolu vynakládání veřejných prostředků zadavatelem ze strany ostatních subjektů (veřejnosti), a výrazně se v něm tak promítá zásada transparentnosti uvedená v § 6 odst. 1 zákona.
23. Úřad dále v obecné rovině dodává, že v § 219 odst. 1 písm. a) – d) zákona je výslovně stanoveno, na které smlouvy, případně zadavatele se povinnost uveřejnění smluv na profilu zadavatele nevztahuje. Úřad v této souvislosti konstatuje, že žádná z výjimek dle § 219 odst. 1 písm. a) až d) zákona v šetřeném případě není naplněna.
24. V kontextu právě uvedeného se tak jeví argumentace obviněného, ve které žádá Úřad o shovívavý postup, přičemž poukazuje na to, že je malá obec a v této souvislosti odkazuje na ust. § 3 odst. 2 písm. k) zákona o registru smluv, dle kterého se na smlouvy, jejíž alespoň jednou stranou je obec, která nevykonává rozšířenou působnost, povinnost uveřejnit v registru smluv nevztahuje, jako irelevantní. Úřadu je svěřena pravomoc projednávat přestupky podle zákona (č. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek) a ukládat pokuty za jejich spáchání [k tomu viz ust. § 248 odst. 3 zákona]. Skutečnost, že dle zákona o registru smluv nebyl obviněný povinen předmětnou smlouvu o dílo v registru smluv uveřejnit, není dle názoru Úřadu důvodem pro liberaci, neboť tím není dotčena povinnost obviněného coby veřejného zadavatele ve smyslu ust. § 4 odst. 1 písm. d) zákona uveřejnit smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku na profilu zadavatele v souladu s ust. § 219 odst. 1 zákona. Pro úplnost je pak možno dodat, že dle zákona o registru smluv se – obecně – uveřejňují smlouvy, jejichž hodnota je vyšší než 50 000 Kč bez daně z přidané hodnoty [k tomu srov. § 3 odst. 2 písm. h) zákona o registru smluv], zatímco podle zákona (o zadávání veřejných zakázek) „pouze“ smlouvy, jejichž hodnota přesáhne 500 000 Kč bez daně z přidané hodnoty [k tomu srov. § 219 odst. 1 písm. a) zákona]. Lze mít za to, že zájem na publicitě smlouvy, která umožňuje veřejnou kontrolu v nejširším slova smyslu, stoupá s její hodnotou. Nelze tak shledávat nic nelogického na tom, že z uveřejňovací povinnosti dle zákona, která se ve srovnání s registrem smluv vztahuje pouze na smlouvy s relativně vysokou hodnotou, existuje menší množství výjimek.
25. Jelikož byla smlouva o dílo uzavřena dne 11. 6. 2021, obviněný byl povinen ji na profilu zadavatele uveřejnit nejpozději dne 28. 6. 2021 (s ohledem na obecná pravidla pro počítání času). Obviněný tuto svou povinnost v zákonné lhůtě nesplnil, když předmětnou smlouvu na profilu zadavatele uveřejnil až dne 8. 9. 2021, a dopustil se tak přestupku podle § 269 odst. 2 zákona, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

26. K tvrzení obviněného, že jeho jednání vykazovalo nulovou společenskou škodlivost, neboť došlo k téměř okamžité nápravě a obviněný nezpůsobil nikomu újmu ani nikoho nezcizil, Úřad uvádí následující.
27. Dle dikce ustanovení § 270 odst. 1 zákona se má za to, že čin, který vykazuje formální znaky přestupku podle tohoto zákona, je společensky škodlivý. V této souvislosti lze odkázat na důvodovou zprávu k zákonu č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích (dále jen „změnový zákon“), kde je uvedeno, že: *„Materiálně-formální pojetí se pro oblast zadávání veřejných zakázek nejeví jako zcela vhodné. Společenská škodlivost je u těchto přestupků dána již samotným naplněním skutkové podstaty přestupku. V případě, že by konkrétní společenská škodlivost protiprávního jednání nedosahovala ani minimální hranice typové škodlivosti, nebyl by dán veřejný zájem na jeho stíhání. Proto se upravuje vyvratitelná právní domněnka spočívající v tom, že se má za to, že čin, který vykazuje formální znaky přestupku podle tohoto zákona, je společensky škodlivý“*. Z toho vyplývá, že pokud jednání příslušného obviněného naplňuje formální znaky skutkové podstaty některého z přestupků upravených zákonem, pak již není nutné – není-li o tom sporu – posuzovat materiální stránku takového jednání, tzn. jeho společenskou škodlivost, jelikož ta je tímto protiprávním jednáním bez dalšího naplněna. Úřad tedy není dle zákona povinen vždy v odůvodnění svých rozhodnutí zkoumat explicitně materiální stránku spáchaného přestupku, přičemž – jak uvádí Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 9 As 34/2012 – 28 ze dne 9. 8. 2012 – *„[a]ž ve chvíli, kdy se jedná o případ, v němž je sporné, zda konkrétní společenská nebezpečnost dosahuje ani minimální hranice typové nebezpečnosti, je nezbytné, aby se správní orgán zabýval materiální stránkou správního deliktu [zde přestupku – pozn. Úřadu] i v odůvodnění svého rozhodnutí.“* V předmětném správním řízení pak obviněný v odporu vyjádřil pochybnost o společenské škodlivosti jeho jednání.
28. Jak uvádí Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 31 Af 86/2016 – 61 ze dne 3. 7. 2018, *„[m]ateriální stránka deliktu spočívá v ohrožení či porušení zájmu chráněného zákonem, a odvíjí se tedy od cíle příslušné zákonné normy a jeho naplnění či nenaplnění v souvislosti s deliktním jednáním.“* Zájmem chráněným dle § 269 odst. 2 zákona (ve vztahu k § 219 odst. 1 zákona) je možnost zpětné kontroly veřejné zakázky a postupu obviněného ze strany veřejnosti, jež přispívá k hospodárnému vynakládání veřejných prostředků. Potřeba včasného uveřejnění smlouvy (včetně všech jejích změn a dodatků) je pak umocněna v případech, kdy zadavatel nebyl povinen postupovat v zadávacím řízení podle zákona, tj. při zadání veřejné zakázky malého rozsahu, neboť veřejná kontrola může být de facto zahájena až uveřejněním smlouvy.
29. Na to, zda je čin společensky škodlivý či není, tedy nelze usuzovat např. z toho, zda byl přestupek spáchán úmyslně, či zda se jednalo toliko o administrativní nedostatek, jak uvádí obviněný. Škodlivost v šetřeném případě spočívá v tom, že obviněný v rozporu se zákonem neuveřejnil smlouvu na profilu zadavatele do 15 dnů od jejího uzavření, čímž znemožnil, resp. oddálil možnost zpětné kontroly veřejné zakázky ze strany veřejnosti. Jedná se tedy o zcela zásadní důsledek, kdy nemůže být pochybnost o tom, že materiální stránka přestupku byla naplněna. Konkrétní okolnosti přestupku a míra společenské škodlivosti pak byla zohledněna při úvahách o výši ukládané sankce.
30. Co se týče argumentu obviněného, že se jedná o jeho první takové pochybení, přičemž ihned po zjištění svého pochybení zjednal nápravu, Úřad uvádí, že tuto skutečnost zohlednil již

v příkazu při zvažování výše ukládané pokuty (k tomu viz bod 25. příkazu a nyní bod 42. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

K výroku II. rozhodnutí – uložení pokuty

31. Úřad považuje s ohledem na výše uvedené za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování podle § 269 odst. 2 zákona, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.
32. Odpovědnost za přestupek zaniká mj. uplynutím promlčecí doby, která podle § 270 odst. 5 zákona činí 5 let.
33. Podle § 31 odst. 1 přestupkového zákona počíná promlčecí doba běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.
34. V návaznosti na výše uvedené Úřad před uložení pokuty ověřil, zda již neuplynula lhůta dle § 270 odst. 5 zákona. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí došlo dne 29. 6. 2021, tj. první den po marném uplynutí zákonné lhůty pro uveřejnění smlouvy na profilu zadavatele. Řízení o přestupku bylo zahájeno dnem doručení příkazu. Z uvedeného vyplývá, že promlčecí doba ve vztahu k projednávanému přestupku neuplynula a odpovědnost obviněného za projednávaný přestupek uplynutím promlčecí doby nezanikla.
35. V daném případě se obviněný dopustil přestupku dle § 269 odst. 2 zákona. Podle ustanovení § 269 odst. 3 písm. a) zákona se za přestupek uloží pokuta do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle ustanovení § 269 odst. 2 zákona.
36. Podle § 37 písm. a) a c) přestupkového zákona se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnou zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.
37. Podle § 38 přestupkového zákona je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přestupku a okolnostmi jeho spáchání (Úřad zde uvádí pouze ty skutečnosti citovaného ustanovení přestupkového zákona, které jsou relevantní ve vztahu k posuzovanému případu).
38. Úřad v této souvislosti uvádí, že závažnost přestupku, která je v šetřeném případě skutečností rozhodnou pro určení výměry pokuty, je obecnou kategorií poměřující rozsah dopadu konkrétního protiprávního jednání na specifický právem chráněný zájem s přihlédnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Stupeň závažnosti, tedy společenské škodlivosti přestupku, je dán konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku tedy není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013).
39. Co se týče posouzení povahy a závažnosti spáchaného přestupku v šetřeném případě, Úřad opakuje, že postupem obviněného došlo k ohrožení právem chráněného zájmu spočívajícího v možnosti zpětné kontroly veřejné zakázky a postupu obviněného ze strany veřejnosti, jež

příspěvá k hospodárnému vynakládání veřejných prostředků. I když nebyl obviněný v šetřeném případě povinen při zadávání veřejné zakázky postupovat v zadávacím řízení podle zákona, neboť se jednalo o veřejnou zakázku malého rozsahu, řádné uveřejnění smlouvy (včetně všech jejích změn a dodatků) je v takové situaci o to více důležité, neboť veřejná kontrola je de facto umožněna právě až uveřejněním smlouvy (resp. její změny či dodatku).

40. Co se týče následků spáchání přestupku dle výroku I. tohoto rozhodnutí, Úřad uvádí, že spáchání šetřeného přestupku vedlo k dočasnému znemožnění účinné zpětné kontroly veřejné zakázky ze strany veřejnosti.
41. V rámci posouzení závažnosti přestupku Úřad ve prospěch obviněného zohlednil, že se v šetřeném případě jedná o veřejnou zakázku malého rozsahu, jejíž celková cena činí 1 450 466,53 Kč vč. DPH (viz bod 3. odůvodnění tohoto rozhodnutí). V této souvislosti Úřad uvádí, že zájem veřejnosti na kontrole vynakládání veřejných prostředků stoupá zejména ve vztahu k hodnotě dané veřejné zakázky (čím vyšší je její hodnota, tím vyšší je zájem veřejnosti na veřejné kontrole).
42. Ve prospěch obviněného Úřad dále zohlednil, že negativní dopady jeho jednání byly částečně eliminovány skutečností, že obviněný smlouvu o dílo na profilu zadavatele dodatečně uveřejnil dne 8. 9. 2021, tedy nejednalo se o trvalé či dlouhodobé vyloučení veřejné kontroly.
43. Úřad neshledal v šetřeném případě další polehčující okolnosti ani žádné přitěžující okolnosti.
44. Po zvážení všech okolností šetřeného případu Úřad posoudil závažnost přestupku v šetřeném případě jako nízkou.
45. Úřad se dále zabýval skutečností, zda přestupek, za který je obviněnému nyní ukládán trest, není v souběhu s dalšími přestupky (správními delikty) obviněného. Tento postup Úřadu vychází z konstantní rozhodovací praxe správních soudů, kdy je možné uvést rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 18. 6. 2009 č. j. 1 As 28/2009 – 62, popřípadě rozsudek NSS ze dne 16. 9. 2016 č. j. 6 As 245/2015 – 33. V prvně uvedeném rozsudku NSS dovodil, že: *„při trestání správních deliktů týmž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nutnost aplikovat tento trestněprávní institut vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva ve správním trestání všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního deliktu. K této zásadě se již Nejvyšší správní soud vyslovil např. ve svém rozsudku ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 27/2008 – 67, dle něhož „použití analogie ve správním trestání je přípustné, a to v omezeném rozsahu, pouze tam, kdy to, co má být aplikováno, určitou otázku vůbec neřeší, nevede-li takový výklad k újmě účastníka řízení a ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem.“* Soud dále pokračuje tak, že *„[t]restněprávní doktrína uvádí, že souběh je dán tehdy, jestliže se pachatel dopustil dvou nebo více trestných činů dříve, než byl pro některý z nich vyhlášen soudem prvního stupně odsuzující rozsudek za podmínky, že tento rozsudek později nabyl právní moci a že o něm neplatí fikce neodsouzení“* (viz Šámal, P., Púry, F., Rizman, S.: *Trestní zákon. Komentář. I. díl. 6., doplněné a přepracované vydání. C. H. Beck, Praha, 2004, str. 26*).“ Současně je v citovaném rozsudku uvedeno, že pro potrestání souběhu není bezpodmínečně nutné vedení společného řízení, ale je nezbytné použití absorpční zásady, pakliže zde existují sbíhající se správní delikty (nyní přestupky).

46. Úřad zjistil, resp. ověřil, že v právě projednávaném případě není přestupek obviněného v souběhu s žádnými dalšími přestupky (správními delikty) obviněného. Vzhledem k právě řečenému tedy Úřad nemusel přikročit k analogickému uplatnění institutu souhrnného trestu.
47. Úřad při stanovení výše pokuty dále přihlédl i k ekonomické situaci obviněného. Ze schváleného rozpočtu obviněného na rok 2022 Úřad zjistil, že obviněný v roce 2022 hospodaří s rozpočtovými příjmy ve výši 20 430 tis. Kč⁴. Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze vzhledem k finančním prostředkům, kterými obviněný disponuje, považovat za nepřiměřeně zasahující ekonomickou situaci obviněného (a v tomto smyslu nespravedlivou).
48. V této souvislosti Úřad poznamenává, že pokuta uložená obviněnému za nedodržení postupu stanoveného zákonem má mj. splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Stanovená výše pokuty podle Úřadu dostatečně naplňuje obě funkce právní odpovědnosti.
49. K argumentu obviněného, že by měl Úřad snížit výši ukládané pokuty, Úřad s ohledem na výše uvedené uvádí, že pro to neshledal důvody, přičemž opakuje, že maximální výše pokuty, kterou mohl obviněnému za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí uložit, činila 1 000 000,- Kč. Už jen pro úplnost Úřad dodává, že pokuta je obviněnému ukládána ve výši 0,6 % její maximální možné sazby, což dle názoru Úřadu není ani v rozporu s hodnocením trestaného pochybení coby „*prvního*“, jak uvádí obviněný.
50. Úřad posoudil postup obviněného ze všech hledisek a s ohledem na výše uvedené rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
51. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

K výroku III. rozhodnutí – k nákladům řízení

52. Podle ustanovení § 93 odst. 1 písm. i) zákona o přestupcích se ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, kromě náležitostí podle správního řádu uvede výrok o náhradě nákladů řízení.
53. Správní orgán podle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.
54. Vzhledem k tomu, že zákon o přestupcích v současné době náklady řízení blíže neupravuje, musel Úřad vycházet z obecného právního předpisu, kterým je správní řád.
55. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Podle citovaného ustanovení správního řádu výši paušální částky nákladů řízení stanoví prováděcí právní předpis. Tímto předpisem je vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů

⁴ Dostupné na:

http://www.dolniny.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=2988&id=3391&n=rozpocet%2Dobce%2Ddolni%2Dnivny%2Dna%2Drok%2D2022&p1=1760 – pozn. Úřadu

a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“), která v § 6 odst. 1 stanoví, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.

56. Jelikož Úřad v šetřeném případě zahájil správní řízení z moci úřední, neboť dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupku, je zřejmé, že řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti obviněného, a Úřad je tedy povinen obviněnému uložit náhradu nákladů řízení ve výši stanovené vyhláškou. Z tohoto důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.
57. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2022000369.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Obdrží

obec Dolní Nivy, Dolní Nivy 75, 356 01 Dolní Nivy

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy